

de cases, redolet, rodol, redolada, rodolí, redolí, rodandi, ròdol, rodo, redola, Redola de Sant Joan, reuleteta, rodet de moli, rodee, rodet de fil, rodetada, rodetar, rodeter, rodetera, rodeti, rodet 'corró', rodesa (de cap), rotllo, rotlle, tenir a rotllo, anar de roll, rollo, Creu del Rollet, rotllo de sitja, r de país, r de gent, r de lluna, rotllet, rogle (vegeu infra), rolls, rotllet, enrotllar, enrotllament, enrotllable, enrotllada, enrotlladora, desenrotllar, desenrotllat, desenrotllable, desenrotllador, desenrotllament, arrot(l)lar, arrollar, rotllar, rotllejar, rotlleu, rotlla, rotllada, rotllat, rotllana, roglana, rodolama, rodalanya, rotllana, rodolana, rogle, roglo, rolde, roglet, rogli, rogliu, roglar, roglada, arroglar-se, enroglar, enrotglar, rugló, regló, rungló, Rungló, rungló d'almàsera, El Ruglador, rungla, La Rungla, rulo, rullo, rolló, ruló, rull subst., rullada, rullat, rull adj., Vaquera de la Rulla, Mas del Rull, Mas de la Rulla, Caseta de la Tia Rulla, Arròs de la Tia Rulla, Casa'l Rull, Tio Rullet, Rullo, rullaire, rullaire, Clot dels Rulls, Serrat dels Rulls, Carretera dels Rulls, rullo, reull, revull, Revull, reullós, arrullar, rullar, rullat adj, rullet, rullo, (cf. supra), rullador, rullament, rullot, rull (vegeu supra), rullol, rullol, arrullar, arrullar-se, ruilla, ruillar, ruilladís, ruilleta, ròtol, rotolar, retolar, rètol, retolació, retolador, retolament, ròtil, rossell, rol, enrolar-se, enrolar, enrolament, rola, rolada, llevant de rolada, redon, rodon, redó, Camprodon, Purrodon, Mont-rodon, Puig-rodon, Puig-rodon, Serrat-rodon, El Roc-rodon, Gorg-rodon, redó (vegeu supra), Peça-rodon, Peça-rodon, Roca-rodon, Prat Redó, Fener Redó, Lo Tros Redó, Lo Tossal Redó, El Redonet, La Fonteta Redona, Penya-Redona, Na Redona, Es Esculls Redons, Sa Mina Redona, Porrodon, Purredon, El Campo Reduno, El Turmo Carraduno, Campo-reduno, Estarredono, La Redonda, Siti Redondo, una rodona, la rodona, la redona, redonenc, rodonenc, rodonell, rodonejar, rodonament, rodonalment, redonitat, rodonitat, rodonar, arrodonar (vegeu infra), redonar, rodonament, rodonesa, redone(s)a, redondel, redondilla, redonesa, arrodonar, arrodonar, arrodonament, enredonar, malrodó, rotonda, ronyar, ronyegar, ronyada, ronyadura, ronyaire, ronyat m, ronyera, ronyeta, arronyar, Tribunal de la Rota, rotació, rotaci, rotal, rotatiu, rotatori, +rotor, rotund, rotundament, rodonament, rotunditat, rotaboc, rotifer, tir de basseja a la rodella [n. 2], ruda [n. 3], +rotiller [n. 6], rotlló [n. 8], rolló [n. 8], rotlloner [n. 8], rollonar [n. 8], arruellat [n. 11], ruellada [n. 11], reull [n. 12].

Rodable, V. redable Roda-brac, roda-camins, -canons, -carrers, -cells, rodada, rodadissa, rodadits, rodador, rodafoc, rodafoll, rodaire, rodal, rodalada, rodalanya, rodalia, rodàlia, rodalista, rodall, roda-llit, rodam, rodament, rodamón, -monts, rodamot, +rodandi, rodant, rodanxa, rodanxar, rodanxó, rodapeu, rodaplanxa, rodar, rodària, roda-roda, roda-soques, rodar, rodatge, rodaventures, rodeig, rodeja, rodejar, rodell, rodella, rodellare, rodeller, rodellera, rodencó, V. roda

+RODENO, dit d'una mena de terreny i d'una

mena de pi, rogencs de color, mot d'origen mossàrab, que ve probablement de l'adjectiu que significava 'roig' en les antigues llengües indoeuropees: més aviat heretat del gòtic RAUDAN que no de nissaga pre-romana. □ 1ª doc : 1887 Llombart

Gálvez Camero en el seu article «Voces Geológicas» (BRAE xxii, 1935, 493-4) el defineix «arenisca roja», com a m., localitzant-lo a la «corta de Valencia y Castellón, como en el Puig». Jo ho vaig anotar des de la Serra d'Espadà fins al Túria, en qualitat d'adjectiu i de substantiu, i també com a NL o genèric toponímic, però així mateix amb caràcter apel·latiu «El rōdēno és rogenc i forma com una *telletà*» ('pedra menudeta'), «per ací n'hi ha unes *rotxes* ['vessants, escarpats'] molt grans» Artana; «el terreno *rodēno*» oposat a «terreno calar» Alcúdia de Beo, i la mateixa oposició amb el *kalár* feren constar a Olocau de Carraixet; «li diem *El Barranc Fondo Rodeno* —?— Perquè és de *rodēno*» Fondegulla. Tant o més sovint com a genèric de NLL o com a topònim. En el sol terme de Nàquera m'enumeraren pel seu nom set paratges anomenats *Rodeno de ---* (*Rodeno de Xarxant*, *R. del Fenasser*, *R. de l'Arquet ---*, *Els Rodenos de la Ombría*, *les Llomes del Rodenet*); a la Calderona, en terme de Serra, quatre: *Rodeno de Barraix* etc.; a Olocau, tres; en tots tres termes són paratges o vessants de muntanya; en el de Morvedre hi ha el gran *rōdēno* del «Pico 'l Aguila»; també sovint en diminutiu: el *Rodenet de Tassaró* i la *Font del Rodenet* a Torres Torres i de partides dites simplement *El Rodeno* n'hi ha moltes com a mer topònim (Alcúdia de Beo etc.). *Pedra de rodēno* ja recollit en l'Escrig de Llombart.

D'altra banda és també qualificatiu d'una mena de pi, bastant semblant, ben possiblement idèntic al conegut per *pi rojal* en el Princ. A Serra de Calderona oposaven el *pi rōdēno* al *pi ver* i al *pi clapís* i això, a diferència del terreny, reapareix més enllà del Xúquer: almenys a Llorca m'ensenyaren per la muntanya *pins rōdēnos*, i el mapa IGC hi situa el *Llano del Pino Rodeno* a 20' × 51', mentre que ni allà ni per aquella banda no parlaren de terrenys rodēnos (a Llorca vaig preguntar-ho) ni apareix a la toponímia. Com que l'àrea del mot desborda cap a les terres xurres, i alguna altra franja de llengua castellana, fou registrat com a nom de «tierra rojiza» pel *D'AcEsp* des de 1884, i Terreros (c 1770) com a nom del *pino rodēno*. Allà també en toponímia, *Rodenas* poble del partit d'Albarrazí i *Rodén* en el de Pina (SE de Saragossa).

Ajuda a orientar-nos cap a l'origen el repetit i important NL *La Rodana*: el recordo a Vilamarxant, com una serreta o serrat bastant important; n'hi ha un altre NL a Algímia de la Baronia; i a les Valls de Segó d'una altra partida, de conreu secà, dita *La Rodana*, em feren notar explícitament que és «terreny roget, de *rōdēno*» Hem d'entendre que la forma en *-ano, -ana*, degué ser, primitivament, la romànica pura, que quedà fixada en la seva figura fonètica primitiva, en qualitat de NL; i que en arabitjar-se el país lingüísticament, fou pronunciat *rodēno* en virtut de la imela. És el fenomen que es repetí en centenars de NLL romans en